

О. М. Свінцов,

д. е. н., професор, професор кафедри математики та економіки,
Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-6047-457X>

Ю. С. Хомош,

к. е. н., доцент, директор,

КЗ ЛОР "Дрогобицький фаховий коледж нафти і газу"

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-2852-053X>

В. І. Зінкевич,

к. с/г н., доцент, завідувач відділення економічних та природничих наук,

КЗ ЛОР "Дрогобицький фаховий коледж нафти і газу"

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-1004-1685>

О. Р. Процишин,

к. е. н., доцент, голова циклової комісії економіки підприємства та менеджменту, КЗ ЛОР
"Дрогобицький фаховий коледж нафти і газу"

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-3715-3740>

DOI: 10.32702/2306-6814.2025.13.60

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОГО РИНКУ ЕЛЕКТРОННИХ ПЛАТЕЖІВ ІНСТРУМЕНТАМИ ФІНАНСОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

O. Svintsov,

Doctor of Economic Sciences, Professor, Professor of the Department of Mathematics and Economics, Ivan Franko
Drohobych State Pedagogical University

Yu. Homosh,

Doctor of Economic Sciences, Associate Professor, Director, KZ LOR "Drohobych Professional College of Oil and Gas"

V. Zinkevich,

PhD in Economics, Associate Professor, Head of the Department of Economic and Natural Sciences,

KZ LOR "Drohobych Professional College of Oil and Gas"

O. Protsishyn,

PhD in Economics, Associate Professor, Head of the Cycle Commission of Enterprise Economics and Management,

KZ LOR "Drohobych Professional College of Oil and Gas"

STATE REGULATION OF THE DEVELOPMENT OF THE UKRAINIAN ELECTRONIC PAYMENTS MARKET USING FINANCIAL TECHNOLOGY INSTRUMENTS

У статті досліджуються напрямки державного регулювання розвитку українського ринку електронних платежів інструментами фінансових технологій. Зазначено, що регулювання діяльності фінтех-компаній, які працюють на ринку електронних платежів дозволяє підвищити ефективність надання фінансових послуг, розширити їхній перелік, активізувати конкуренцію на ринку та покращити доступ населення до фінансових ресурсів. Показано, що для ефективного розвитку ринку електронних платежів в Україні необхідно сформувати гнучку та сучасну систему державного регулювання, яка забезпечуватиме стимулювання фінансових інновацій за умови

належного контролю за їхніми ризиками. Підкреслено, що регуляторна політика держави у фінтех-секторі України, умовно включає три основні групи: по-перше, нормативно-правові акти та регуляторні вимоги до конкретних напрямів, таких як цифровий банкінг, платіжні послуги, P2P-кредитування; по-друге, вимоги та рекомендації щодо застосування інноваційних технологій — хмарних сервісів, штучного інтелекту, блокчейн-технологій та інших цифрових рішень; по-третє, створення умов для розвитку цифрової ідентифікації (зокрема через систему BankID НБУ та MobileID), стандартизація обміну даними, а також запуск регуляторних пісочниць (Regulatory Sandbox), фінтех-акселераторів, інноваційних хабів для підтримки стартапів і фінтех-компаній. Доведено, що ефективна регуляторна політика української держави на ринку електронних платежів, реалізуючись через сучасні інструменти фінтех, повинна ґрунтуватися на принципах гнучкості, технологічної нейтральності та проактивного підходу.

The article examines the directions of state regulation of the development of the Ukrainian electronic payments market using financial technology tools. It is noted that the regulation of the activities of fintech companies operating in the electronic payments market allows for increasing the efficiency of the provision of financial services, expanding their list, intensifying competition in the market and improving the population's access to financial resources. It is shown that for the effective development of the electronic payments market in Ukraine, it is necessary to form a flexible and modern system of state regulation, which will ensure the stimulation of financial innovations, provided that their risks are properly controlled. It is emphasized that the state regulatory policy in the fintech sector of Ukraine conditionally includes three main groups: first, regulatory acts and regulatory requirements for specific areas, such as digital banking, payment services, P2P lending; second, requirements and recommendations for the application of innovative technologies — cloud services, artificial intelligence, blockchain technologies and other digital solutions; thirdly, creating conditions for the development of digital identification (in particular, through the BankID NBU system and MobileID), standardization of data exchange, as well as the launch of regulatory sandboxes, fintech accelerators, innovation hubs to support startups and fintech companies. The author emphasizes that the rapid development of digital technologies and the popularization of non-cash payments have led to the need to update approaches to the regulation and supervision of the electronic financial services market through the adjustment of the regulatory perimeter, special requirements for licensing and doing business, and further harmonization of the regulatory environment with EU requirements. It is proven that an effective regulatory policy of the Ukrainian state in the electronic payments market, implemented through modern fintech tools, should be based on the principles of flexibility, technological neutrality, and a proactive approach.

Ключові слова: державне регулювання, ринок електронних платежів, фінтех-компанії, цифровий банкінг, P2P-кредитування, краудфандинг, фінтех-акселератори, інноваційні хаби.

Key words: government regulation, electronic payments market, fintech companies, digital banking, P2P lending, crowdfunding, fintech accelerators, innovation hubs.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

Розвиток цифрових фінансових технологій на українському ринку електронних платежів супроводжується не лише динамічним зростанням обсягів безготівкових розрахунків, але й появою нових, часто нетипових для традиційної фінансової системи ризиків. Це, своєю чергою, формує додаткові виклики для державних регуляторів, які змушені оперативно реагувати на ці трансформації, коригуючи та адаптуючи чинну нормативно-правову базу до актуальних потреб ринку. В умовах стрімкої цифровізації фінансових послуг, особливої ваги набуває здатність регуляторної політи-

ки зберігати баланс між двома важливими завданнями — сприяти розвитку інноваційних сервісів, що здатні суттєво підвищити доступність і якість фінансових послуг для населення та бізнесу, та водночас забезпечувати фінансову стабільність, прозорість ринку й захист прав споживачів.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Для забезпечення динамічного та сталого розвитку ринку електронних платежів в Україні необхідно створити адаптивну, прогресивну та прозору систему дер-

жавного регулювання. Вона має не лише сприяти впровадженню фінансових інновацій, але й ефективно контролювати супутні ризики, аби гарантувати стабільність фінансової системи та захист інтересів споживачів. Проблеми використання інструментів фінансових технологій для активізації національного ринку електронних платежів всебічно досліджуються українськими вченими. Так, Л. Дудинець підтверджує, що "Останнім часом регулятори українського фінансового ринку неодноразово заявляли про своє лояльне ставлення до Фінтеху. В цьому ракурсі позитивними є ініціативи Державного агентства з питань електронного урядування щодо впровадження технологій блокчейн в державні реєстри..." [5, с. 797].

Г. Жосан та О. Смолінкіна стверджують, що "Оптимальний підхід до управління фінтех-компаніями в умовах кризи полягає в розробці стратегій ризик-менеджменту, диверсифікації продуктів і послуг, а також встановленні ефективних механізмів співпраці з державними органами та регуляторами. Необхідна також підтримка від уряду у вигляді фінансових інструментів, програм підтримки та стимулювання інновацій" [6, с. 21].

Ю. Худолій Ю та М. Халєвіна доводять, що "...на початку 2021 року Національний банк приєднався до Глобальної мережі фінансових інновацій (Global financial innovation network, GFIN). Очікується, що це дозволить регулятору підвищити рівень проникнення інновацій у фінсектор і сприятиме реалізації Стратегії розвитку Фінтеху в Україні..." [13, с. 145].

Л. Соляник, О. Замковий та В. Водоп'янов зазначають, що "Серед тенденцій розвитку FinTech-галузі в Україні слід назвати попит ринку, довіру до технології та належне правове регулювання" [12, с. 61].

П. Віблій та М. Кондратюк звертають увагу на те, що "Попри умови воєнного стану, одним із основних джерел забезпечення існування країни є саме економічний аспект. тому розвиток фінансових технологій є критично необхідним завданням, в першу чергу, для Національного банку України. Це буде забезпечувати ефективне використання наявних ресурсів та полегшення проведення звичайних фінансових операцій, що спростить користування для клієнтів" [2, с. 68].

МЕТА СТАТТІ

Метою статті є дослідження напрямків державного регулювання розвитку українського ринку електронних платежів інструментами фінансових технологій.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

Особливістю регуляторної моделі на ринку електронних платежів в Україні інструментами фінтех-компаній є необхідність гнучкого балансування між інтересами споживачів фінансових послуг, держави та технологічних компаній. Держава, з одного боку зацікавлена в розвитку конкурентного середовища, яке стимулює технологічні компанії впроваджувати прогресивні рішення — мобільні платіжні сервіси, цифрові гаманці, онлайн-кредитування, краудфандингові платформи тощо, а з іншого боку, запровадження нових фінансових продуктів і послуг супроводжується виник-

ненням ризиків, які ще не мають усталених механізмів контролю та регулювання [5, с. 797]. Йдеться про зростання операційних ризиків, можливі загрози стабільності платіжної та банківської системи, а також ризики для споживачів, які, користуючись новітніми сервісами, можуть не усвідомлювати всіх наслідків і потенційних небезпек

Регулювання діяльності фінтех-компаній, які працюють на ринку електронних платежів, є актуальною проблемою для органів державної влади. Сучасні фінансові технології дозволяють підвищити ефективність надання фінансових послуг, розширити їхній перелік, активізувати конкуренцію на ринку та покращити доступ населення до фінансових ресурсів. У зв'язку з цим, для ефективного розвитку ринку електронних платежів в Україні необхідно сформулювати гнучку та сучасну систему державного регулювання, яка забезпечуватиме стимулювання фінансових інновацій за умови належного контролю за їхніми ризиками.

Регулювання фінтех-сектору в Україні, подібно до міжнародної практики, умовно можна поділити на три основні групи [6, с. 21]:

Перша — заходи безпосереднього регулювання різних видів діяльності фінтех-компаній. Це нормативно-правові акти та регуляторні вимоги, що стосуються конкретних напрямів, таких як цифровий банкінг, платіжні послуги (зокрема, діяльність платіжних установ та надавачів платіжних послуг за новим законом "Про платіжні послуги"), P2P-кредитування, краудфандинг, робо-адвайзинг тощо.

Друга — заходи, що регулюють впровадження та використання нових технологій у сфері надання фінансових послуг. До цієї категорії належать вимоги та рекомендації щодо застосування інноваційних технологій: хмарних сервісів, рішень на базі біометричної ідентифікації, штучного інтелекту, блокчейн-технологій та інших цифрових рішень, які використовуються у фінансових продуктах і сервісах.

Третя — заходи, спрямовані на стимулювання розвитку цифрових фінансових послуг та інноваційної екосистеми. Це створення умов для розвитку цифрової ідентифікації (зокрема через систему BankID НБУ та MobileID), стандартизація обміну даними (Open Banking API, що також передбачено в українському законодавстві), а також запуск регуляторних пісочниці (Regulatory Sandbox), фінтех-акселераторів, інноваційних хабів для підтримки стартапів і фінтех-компаній.

За останні кілька років більшість країн світу, зокрема й Україна, вживали низку регуляторних заходів для врегулювання діяльності фінтех-сектору та електронних платіжних сервісів. Стрімкий розвиток цифрових технологій та популяризація безготівкових розрахунків зумовили потребу в оновленні підходів до регулювання та нагляду за ринком електронних фінансових послуг через наступні напрямки [6, с. 21]:

по-перше, коригування нормативно-правового периметра. Загалом, попри активне впровадження інноваційних платіжних рішень, технологічні новації поки що не привели до принципових змін у структурі фінансового регулювання. Основні нормативно-правові акти залишаються сталими за своїм змістом, особливо в ча-

стині захисту прав споживачів, забезпечення фінансової стабільності та цілісності ринку. Так, як і раніше, для здійснення будь-якої діяльності, пов'язаної зі значним ризиком для залучених коштів населення, обов'язковою є наявність банківської ліцензії. Це стосується, зокрема, приймання депозитів, відкриття рахунків та надання кредитів. У випадках, коли небанківським фінансовим установам надається право приймати готівкові кошти від населення (здебільшого для здійснення платежів за товари чи послуги), їхня діяльність супроводжується суворими регуляторними обмеженнями для гарантування безпеки та збереження коштів клієнтів [7, с. 192].

В Україні особливого значення набули питання ліцензування та регулювання діяльності небанківських фінансових установ, що надають платіжні послуги, включно з емісією електронних грошей, операціями з електронними платіжними засобами, грошовими переказами без відкриття рахунків тощо. Після ухвалення у 2021 році Закону України "Про платіжні послуги" відбулося суттєве оновлення правового поля, що регулює електронні платежі [11]. Цей закон гармонізував національне законодавство з європейською Директивою PSD2 та заклав основу для впровадження відкритого банкінгу в Україні;

по-друге, спеціальні вимоги до ліцензування та ведення бізнесу. Національний банк України (НБУ), як регулятор ринку платіжних послуг, встановлює спеціальні вимоги до ліцензування та діяльності суб'єктів фінансового ринку [9]. У переважній більшості випадків нормативно-правові вимоги акцентують увагу на захисті прав споживачів та інвесторів, боротьбі з відмиванням доходів, отриманих злочинним шляхом, фінансуванням терористичної діяльності, а також на забезпеченні безперервності та операційної стійкості платіжної інфраструктури. У контексті адаптації до європейських стандартів в Україні поступово розширюється перелік платіжних послуг та формується конкурентне середовище, що дає змогу новим учасникам ринку — фінтех-компаніям, не маючи банківської ліцензії, легально надавати низку платіжних послуг за умови дотримання визначених вимог;

по-третє, попри прогрес у нормативному врегулюванні ринку електронних платежів в Україні, залишаються певні виклики, зокрема [1, с. 63]:

- необхідність подальшої гармонізації регуляторного середовища з вимогами ЄС;
- забезпечення захисту прав споживачів в умовах появи нових платіжних продуктів;
- удосконалення системи нагляду за небанківськими фінансовими установами;
- стимулювання розвитку відкритого банкінгу та інтеграції інноваційних фінансових сервісів. На сьогодні, український ринок електронних платежів, перебуваючи на етапі активної трансформації, демонструє тенденцію до поступового впровадження сучасних стандартів регулювання та захисту користувачів фінансових послуг, що наближає його до європейських практик та забезпечує умови для стабільного розвитку фінтех-екосистеми.

Ще одним важливим напрямком державного впливу на ринок електронних платежів в Україні є регулю-

вання процесу впровадження та використання сучасних цифрових технологій. В умовах стрімкого розвитку цифрових фінансових сервісів держава прагне забезпечити баланс між стимулюванням інновацій та захистом прав споживачів фінансових послуг, стабільністю фінансової системи й дотриманням принципів справедливої конкуренції. Як правило, регуляторні органи, зокрема Національний банк України (НБУ), дотримуються технологічно нейтрального підходу — не надаючи перевагу окремим технологіям, але водночас створюючи правові рамки для їх безпечного використання. Зокрема, важливим напрямком розвитку стало впровадження відкритого банкінгу (open banking) через стандарти відкритих програмних інтерфейсів (APIs), які забезпечують можливість безпечного обміну фінансовою інформацією між банками, платіжними сервісами та іншими фінансовими установами за згодою клієнта [3, с. 14].

Водночас, постає необхідність чітко врегулювати питання застосування технологічних інновацій у фінансовій галузі. Зокрема, це стосується використання технології розподіленого реєстру (distributed ledger technology, DLT) для розрахунків за операціями з цінними паперами, цифровими активами та іншими фінансовими інструментами. Поряд із цим актуальним є впровадження технологій цифрової ідентифікації клієнтів, зокрема на основі біометричних даних, що дозволяє спростити процедури відкриття рахунків, проведення платежів та здійснення кредитних операцій в електронному середовищі. Зокрема, це стосується сфери кредитування, страхування, андеррайтингу та управління ризиками, де існує загроза дискримінації клієнтів, неправильного визначення кредитоспроможності або маніпуляцій з персональними даними [10].

Національний банк України у співпраці з іншими державними органами та учасниками ринку працює над формуванням регуляторного середовища, яке дозволяє інтегрувати новітні технології без шкоди для безпеки, прав споживачів та стабільності платіжної системи. У цьому контексті важливим є також гармонізація національного законодавства з нормами ЄС та міжнародними стандартами у сфері електронних платежів та фінансових технологій. Державна політика у сфері електронних платежів в Україні не лише створює умови для розвитку інновацій, але й спрямована на мінімізацію технологічних та правових ризиків, пов'язаних із цифровізацією фінансового ринку [9].

У процесі розвитку фінансових технологій більшість країн із розвиненою економікою активно впроваджують механізми державного регулювання для впорядкованого та безпечного використання новітніх технологій у сфері електронних платежів. Україна, інтегруючись у глобальний фінансовий простір, також формує національну систему регуляторних та організаційних інструментів на ринку електронних платежів, серед яких — інноваційні хаби, регуляторні пісочниці, бізнес-інкубатори та технопарки. У межах виконання своїх функцій держава на українському ринку електронних платежів має забезпечувати [12, с. 144]:

1. Актуалізацію меж регулювання, що зумовлено появою нових видів діяльності, таких як операції з криптоактивами, аутсорсинг на основі хмарних обчислень та участь нефінансових організацій у наданні фінансових послуг. Це передбачає розширення периметра регулювання та посилення контролю над новими сегментами ринку.

2. Регулювання споживчого ринку електронних фінансових послуг, що включає забезпечення прозорості операцій; розкриття повної та достовірної інформації про продукти, послуги та пов'язані ризики для споживачів, встановлення заборон або обмежень на продаж окремих фінансових продуктів фізичним особам та підвищення стандартів ведення бізнесу відповідно до поточних умов фінансового ринку [2, с. 72].

3. Управління діяльністю регульованих фінансових установ, що передбачає розробку методичних рекомендацій і регуляторних вимог щодо впровадження фінансових технологій, визначення відповідальності топ-менеджменту компаній за управління ризиками, пов'язаними з новими технологіями, алгоритмічним трейдингом, кібербезпекою та аутсорсингом.

4. Ризик-менеджмент має передбачати адаптацію системи фінансового моніторингу до особливостей електронних платежів; встановлення принципів використання хмарних технологій та ШІ у платіжних і клірингових операціях.

5. Кібербезпеку як одну з ключових державних функцій, що реалізується шляхом імплементації міжнародних стандартів інформаційної безпеки шляхом формування вимог до кваліфікації кадрів у сфері кіберзахисту, а також системного управління кіберризиками, моніторингу інцидентів, оперативного реагування та відновлення систем після кібератак [4, с. 109].

Водночас державні регулятори — такі як Національний банк України, Міністерство цифрової трансформації, Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації — мають виконувати не лише контрольну функцію щодо дотримання законодавчих вимог, але й виступати проактивними формувачами правил гри. Йдеться про створення умов, які б не лише забезпечували високий рівень безпеки та захисту даних користувачів, а й стимулювали фінтех-компанії до відповідального, прозорого та доброчесного ведення бізнесу на українському ринку. Окремої уваги потребує питання довіри споживачів до фінансових сервісів [13, с. 141]. Зростання кількості кібершахрайств, витоків даних та інцидентів інформаційної безпеки призводить до підвищених очікувань користувачів щодо захисту їхньої приватності. В умовах високої конкуренції на ринку електронних платежів саме питання надійності сервісу та безпеки персональних даних стає важливою конкурентною перевагою. Таким чином, подальший розвиток ринку фінансових технологій в Україні має базуватись на збалансованій моделі регулювання, яка поєднує ефективний нагляд з боку держави, прозорі етичні стандарти бізнесу та посилення цифрової грамотності користувачів. Це дозволить забезпечити сталий розвиток галузі та підвищити рівень довіри населення до сучасних електронних фінансових сервісів [8, с. 249].

ВИСНОВКИ

Таким чином, функції держави на українському ринку електронних платежів охоплюють комплекс регуляторної, контрольної, координаційної, захисної та стимулюючої складових, які в сукупності формують підґрунтя для стабільного, безпечного та конкурентного розвитку електронних фінансових послуг в умовах стрімкої цифровізації економіки та глобальної інтеграції фінансових ринків. Кожна з цих функцій має стратегічне значення для забезпечення довіри користувачів до цифрових платіжних сервісів, запобігання кіберризикам, протидії фінансовим шахрайствам та стимулювання інновацій у сфері фінансових технологій.

Ефективна регуляторна політика української держави на ринку електронних платежів, що реалізується через сучасні інструменти фінтех, повинна ґрунтуватися на принципах гнучкості, технологічної нейтральності та проактивного підходу. Це означає необхідність впровадження адаптивного регуляторного середовища, здатного швидко реагувати на появу нових фінансових інструментів, бізнес-моделей і технологічних рішень. Одночасно важливо забезпечувати рівні умови для всіх учасників ринку незалежно від технологічної платформи чи формату діяльності, підтримуючи добросовісну конкуренцію та інноваційну динаміку.

Особливу увагу слід приділяти постійному оновленню регуляторних механізмів відповідно до темпів розвитку цифрових фінансів і трансформації споживчих потреб. Це передбачає не лише удосконалення нормативно-правової бази, але й активний діалог із ринком, залучення експертного середовища, громадськості та міжнародного досвіду задля формування збалансованої політики. У таких умовах держава виступає не тільки регулятором, але й партнером бізнесу та суспільства, сприяючи створенню прозорої, безпечної та конкурентоспроможної фінансової екосистеми, яка здатна забезпечити інтеграцію України у глобальний цифровий фінансовий простір.

Література:

1. Балицька М. В., Бровенко К. С. Фінансові технології як драйвер розвитку фінансових ринків. Інвестиції: практика та досвід. 2021. № 9. С. 59—65.
2. Віблій П., Кондратюк М. Розвиток фінансових технологій в Україні в умовах війни Галицький економічний вісник, 2022. № 3 (76). С. 68—73.
3. Гулей А. І., Гулей С. А. Цифрова трансформація вітчизняного банківського середовища в умовах розвитку FinTech-екосистеми. Український журнал прикладної економіки. 2019. Т. 4. № 1. С. 6—15.
4. Дубина М., Попело О., Тарасенко О. Інституційні трансформації фінансової системи України в умовах розвитку цифрової економіки. Проблеми і перспективи економіки та управління. 2021. № 1 (25). С. 91—110.
5. Дудинець Л. А. Розвиток фінансових технологій як фактор модернізації фінансової системи. Глобальні та національні проблеми економіки. 2018. № 22. С. 794-798.
6. Жосан Г., Смолінкіна О. (2024) Особливості функціонування фінтехкомпаній в Україні у воєнний та по-

воєнний період. Development Service Industry Management, (1). С. 16—22.

7. Медведкіна О. А., Радик В. Розвиток цифрової інфраструктури та блокчейн-технологій в Україні. Інноваційна економіка. 2020. № 3—4. С. 188—194.

8. Коваленко В. В. Розвиток фінансових інновацій у небанківських фінансових установах. Приазовський економічний вісник. 2020. Вип. 1. С. 244—250.

9. Офіційний сайт Національного банку України. Система електронних платежів. // URL: https://bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=53859 (дата звернення: 23 лютого 2025).

10. Про захист персональних даних: Закон України від 01.06.2010 №2297 — УІ. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1591-20#Text> (дата звернення: 19.05.2025).

11. Про платіжні послуги: Закон України від 30.06.2021 № 1591 — ІХ. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1591-20#Text> (дата звернення: 18.03.2025).

12. Соляник Л. Г., Замковий О. І., Водоп'янов В. С. Ринок FinTech-послуг в Україні: тенденції розвитку і поширення на тлі оптимізації банківських ризиків. Причорноморські економічні студії. 2021. № 70. С. 143—150.

13. Худолій Ю. С., Халєвіна М. О. FinТехнології в банківському бізнесі: реалії та перспективи. Проблеми економіки. 2021. № 1. С. 134—142.

References:

1. Balytska, M. and Brovenko, K. (2021), "Financial technologies as a driver of financial market development", Investments: practice and experience, vol. 9, pp. 59—65.

2. Vibliy, P. and Kondratyuk, M. (2022), "Development of financial technologies in Ukraine in times of war", Galician Economic Bulletin, vol. 3, pp. 68—73.

3. Guley, A. and Guley, S. (2019), "Digital transformation of the domestic banking environment in the context of the development of the FinTech ecosystem", Ukrainian Journal of Applied Economics, vol. 4, pp. 6—15.

4. Dubyna, M. Popelo, O. and Tarasenko, O. (2021), "Institutional transformations of the financial system of Ukraine in the context of the development of the digital economy", Problems and prospects of economics and management, vol. 1, pp. 91—110.

5. Dudynets, L. (2018), "Development of financial technologies as a factor of modernization of the financial system", Global and national problems of the economy, vol. 22, pp. 794—798.

6. Zhosan, G. and Smolinkina, O. (2024), "Features of the functioning of fintech companies in Ukraine in the war and post-war period", Development Service Industry Management, vol. 1, pp. 16—22.

7. Medvedkina, O. and Radik, V. (2020), "Development of digital infrastructure and blockchain technologies in Ukraine", Innovative economy, vol. 3—4, pp. 188—194.

8. Kovalenko, V. (2020), "Development of financial innovations in non-bank financial institutions", Pryazovsky economic bulletin, vol. 1, pp. 244—250.

9. National Bank of Ukraine (2024), "Electronic payments system", available at: https://bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=53859 (Accessed 23 February, 2025).

10. The Verkhovna Rada of Ukraine (2010), The Law of Ukraine "On personal data protection", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2297-UI#Text> (Accessed 19 May 2025).

11. The Verkhovna Rada of Ukraine (2021), The Law of Ukraine "On payment services", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1591-20#Text> (Accessed 18 March 2025).

12. Solyanyk, L. Zamkovyi, O. and Vodop'yanov, V. (2021), "FinTech services market in Ukraine: development trends and distribution against the background of optimization of banking risks", Black Sea Economic Studies, vol. 70, pp. 143—150.

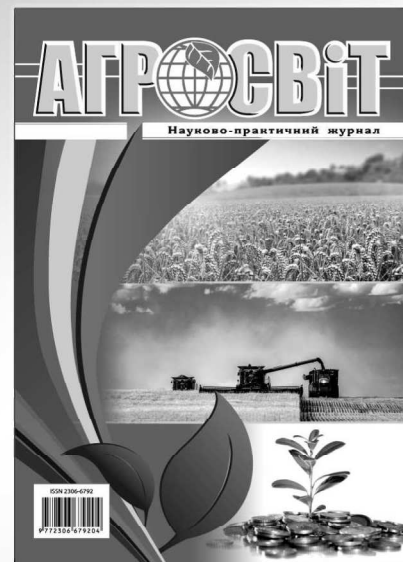
13. Khudoly, Yu. and Khalevina, M. (2021), "FinTechnologies in banking business: realities and prospects", Problems of economy, vol. 1, pp. 134—142.

Стаття надійшла до редакції 12.06.2025 р.

АГРОСВІТ

<https://nauka.com.ua>

Передплатний індекс: 23847

Виходить 24 рази на рік

**Журнал включено до переліку
наукових фахових видань України
з ЕКОНОМІЧНИХ НАУК (Категорія «Б»)**

Спеціальності – 051, 071, 072, 073, 075, 076, 292